

vate sektor; bl. a. af den grund er forslaget om at dække omkostningerne gennem en forureningsafgift ikke særlig hensigtsmæssig. Der kan også være grund til at nære tvivl om, hvorvidt det inden for rimelige administrative rammer vil være muligt at tilrettelægge og gennemføre en forureningsafgift efter hensigtsmæssige kriterier.

Gennem afvikling af importrestriktionerne for industrivarer i løbet af den seneste halve snes år er dansk industri på hjemmemarkedet blevet udsat for skarp konkurrence fra udenlandsk industri. Hensynet til industriens konkurrenceevne er derfor kun delvis tilgodeset gennem forslaget om, at forureningsafgiften skal refunderes ved eksport, så længe der ikke er pålagt industrien i udlandet tilsvarende omkostninger. En refusionsordning begrundet i en rimelig hensyntagen til industriens konkurrenceevne må derfor nødvendigvis også omfatte den industri, der på hjemmemarkedet konkurrerer med udenlandsk industri. Det vil i praksis betyde, at den helt overvejende del af industrien bør være omfattet af en refusionsordning.“

Ordføreren for forslagsstillerne (Kampmann) efterlyste handling bag de mange og positive ord, der fra alle sider fremkom om nødvendigheden af at bekæmpe forureningen. Han beskæftigede sig i øvrigt specielt med de økonomiske problemer i forbindelse med forureningsbekæmpelsen og sagde herom bl. a.:

„Et forbud mod den stigende anvendelse af gift i vore daglige fødevarer, uanset om det sker direkte som f. eks. gennem cyklammat, gennem farvestoffer osv. eller indirekte f. eks. ved sprøjtegifte i afgrøderne eller blyindholdet fra benzinen i kornet langs vejene, vil utvivlsomt for producenterne give argumentation for en forhøjelse af forbrugerpriserne. Det vil i denne forbindelse være nødvendigt for monopoltilsynet i samarbejde med forureningsteknikere nøje at gennemgå for hver eneste vare, hvorledes de anvendte giftstoffer kan erstattes med andre, samt at undersøge, hvilke omkostningsmæssige konsekvenser en sådan ændring vil give anledning til. Og den fremgangsmåde må vi anvende, uanset om det drejer sig om nye eller eksisterende produkter.

Når det drejer sig om omkostninger for virksomhederne, må man nødvendigvis sondre mellem de eksisterende og de kommende virksomheder. For de nye virksomheder må man fastlægge regler om total rensering, hvor dette overhovedet er teknisk muligt. Problemet vil jo i denne forbindelse oftest være en forurening af vand eller luft.

Hvis man følger dette hovedsynspunkt, må det betyde, at det som vilkår for igangsættelsen af en ny virksomhed må fastlægges, at de fornødne rensningsanlæg skal være indeholdt i tegningerne til det nye projekt, eller sagt med andre ord, man må opfatte omkostninger til rensningsanlæg på lige fod med alle andre produktionsomkostninger. Heraf følger også, at disse omkostninger afskrivningsmæssigt må klassificeres således, at de i øvrigt gunstige afskrivningsregler kan anvendes.